

[Lilli Gyldenkilde]

iværksættere, som laver en privat arbejdsformidlingskontakt eller et -agentur.

Det er noget helt andet. Der har man altid kunnet gøre det. Det har jeg heller ikke med dette forslag ønsket at lægge for had på nogen som helst måde, ligesom jeg har taget 4-5 punkter op for at præcisere, at jeg godt ved, at man selv betaler for f.eks. annoncering. Men jeg ønsker, at det med hensyn til de nye private formidlingskontorer, vi nu åbner for, bliver sådan, at det ikke er arbejdstager, der skal betale, men arbejdsgiver.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 12 stemte for, 149 imod.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 72 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes, idet 76 stemte for, 85 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 89 stemmer (KF, V, FP, RV, CD, KRF, Breckmann (Fær.) og Steenholdt (GrønL.)) mod 72 (S og SF).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om bortfald af opkrævning af renteafgiften for indkomstårene 1987 og 1988.

Af Jens Thoft (SF) m.fl.

(Fremsat 15/11 89. Første behandling 29/11 89. Betænkning 10/12 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Thoft (SF):

Jeg beklager, at Folketinget ikke har kunnet tage sig sammen til at vedtage SF's forslag. I stedet vil Folketingets flertal om et øjeblik vedtage regeringens forslag. Forskellen på de to forslag er, at SF vil bevare renteaftgiften fremover, men opgive opkrævningen for 1987 og 1988, fordi en udygtig minister ikke har kunnet administrere den.

Men det er da paradoksalt, at det renteaftgiftsår, som har været mest kritiseret af Socialdemokratiet, af Fremskridtspartiet og også af SF, det renteaftgiftsår, som der tilsyneladende skulle være et flertal for at afskaffe afgiften for, netop det renteaftgiftsår får lov at blive stående. Det er da paradoksalt, at netop det renteaftgiftsår, som Socialdemokratiet hetzede mest imod, fordi grundlaget ikke var specielt retfærdigt, fordi det havde tilbagevirkende kraft, og fordi Socialdemokratiet ikke var i forlig med regeringen om det, får Socialdemokratiet og regeringen ansvaret for at bevare. Det er da paradoksalt, at når vi nu erkender i Folketinget, at renteaftgiften bør afskaffes, står der kun det år tilbage, som alle erkender var mest uretfærdigt, var mest tilfældigt og havde mest tilbagevirkende kraft. Det er da paradoksalt, at det renteaftgiftsår, hvor der endnu resterer over 100.000 indbetalinger, hvor der altså ligger 100.000 inkassosager, som vil belaste kommunernes inkassokontorer i mange, mange måneder fremover, der får lov til at stå tilbage.

Jeg synes, når man betænker, hvor paradoksalt det er, at jeg især vil opfordre Socialdemokratiet til at tænke sig om en gang til. Kan det virkelig være meningen, at det år, I har kritiserer allermost dramatisk, og efter min mening med megen ret, lige er præcis det, der skal have lov at stå tilbage?